

ΤΕΥΧΟΣ
659

ΒΙΒΛΙΟ

16.05.2018 | 14:48

Γνώρισε τον ντετέκτιβ Τόμας Ράουνχολντ

Ο πιο διαβασμένος δανός συγγραφέας, Μίκαελ Κατς Κρέφελ, ήρθε στην Αθήνα για να μας συστήσει τον ήρωά του

©Θανάσης Καρατζάς

ΒΙΒΛΙΟ

16.05.2018 | 14:48

Γνώρισε τον ντετέκτιβ Τόμας Ράουνχολντ

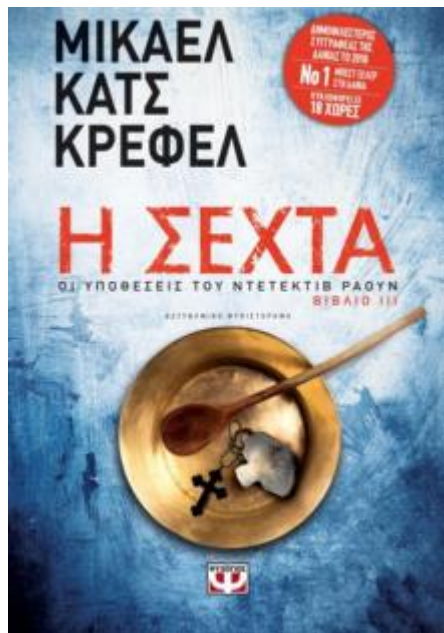
Ο πιο διαβασμένος δανός συγγραφέας, Μίκαελ Κατς Κρέφελ, ήρθε στην Αθήνα για να μας συστήσει τον ήρωά του

©Θανάσης Καρατζάς

Στέφανος Τσιτσόπουλος

Ο Τόμας Ράουνχολντ, για τους φίλους Ράουν σκέτο, είναι ένας πρώην αστυνομικός που, όταν καταρρέει ψυχολογικά μετά τη δολοφονία της συντρόφου του Εύας, τίθεται σε διαθεσιμότητα από το Σώμα. Κι έτσι περνάει στην απέναντι πλευρά, αυτή του ιδιωτικού ερευνητή. Στα «[Θλιμμένα Αγάλματα](#)», πρώτο βιβλίο γνωριμίας του ελληνικού κοινού με τον ήρωα του Μίκαελ Κατς Κρέφελ, αλλά και στον «[Αγνοούμενο](#)», αμφότερα από τις εκδόσεις Ψυχογιός, οι υποθέσεις που αναλαμβάνει να εξιχνιάσει ο Ράουνχολντ καταβυθίζονται πάντα τον ανατριχιαστικό κόσμο του σκανδιναβικού υπόκοσμου: σαδιστικές δολοφονίες, εμπόριο λευκής σάρκας, πρώην πράκτορες του κάποτε Ψυχρού Πολέμου που περνούν ευθέως στην παρανομία, βγάζουν άπλυτα που τορπιλίζουν την εικόνα της Κοπεγχάγης - ήρεμη πόλη: αίμα, διαστροφή, παράνοια και κίνδυνος κάθε άλλο παρά συνηγορούν στο drive της εύτακτης και νομοταγούς πόλης που μας έχουν συνηθίσει οι ταξιδιωτικοί οδηγοί!

Στο τρίτο βιβλίο της σειράς, «[Η Σέχτα](#)», ο δημοφιλέστερος συγγραφέας αστυνομικών της Δανίας, Μίκαελ Κατς Κρέφελ, επιμένει να ρίχνει τον ήρώά του σε κατάμαυρες ιστορίες τρόμου και κινδύνου. Αυτό το τρίτο βιβλίο, που μεταφράστηκε στα ελληνικά και κυκλοφορεί πάλι από τον Ψυχογιό, είναι κι ο λόγος που ανταμώνουμε στο καφέ της «Μεγάλης Βρετανίας». Ήρθε στην Αθήνα για να το παρουσιάσει αλλά και να γνωρίσει από κοντά τους αναγνώστες του και την πόλη. Και, φυσικά, αδράξαμε την ευκαιρία για να εμβαθύνουμε στον ψυχισμό του «Ράουν». Που δεν είναι μάτσο, δεν είναι υπεράνθρωπος, δεν είναι σούπερ ήρωας, αλλά, παρ' όλα αυτά βρήκε τον τρόπο για να κερδίσει τη συμπάθεια του ελληνικού αναγνωστικού κοινού.

Τι καφέ πίνει ο Τόμας Ράουνχολντ;

Έξι με επτά κούπες nes την ημέρα, αυτόν δηλαδή που πίνει κι ο συγγραφέας του, αν και σκοπεύω να τον βάλω να τον ελαττώσει!

Όλοι οι ντετέκτιβ πίνουν πολύ καφέ! Αν και ο δικός σου δεν είναι τόσο μάτσο ή σούπερ ήρωας...

Αυτό ήθελα από την αρχή. Να δώσω έναν ήρωα που δεν είναι τόσο μέσα στα πρότυπα των κλασικών αστυνομικών, αν και στο πρώτο βιβλίο τα έγραψε τα χιλιόμετρά του στην αυτοκαταστροφή. Άρχισα όμως σιγά-σιγά να τον εμπλουτίζω με περισσότερη τρυφερότητα και σύνεση, αν και η σωστή λέξη είναι «ενσυναίσθηση». Ο Ράουν, που κουβαλά συνεχώς μέσα του την τραγωδία του τέλους της συντρόφου του, θέλει να καταλάβει. Να νιώσει τους ανθρώπους, να γνωρίσει τα κίνητρά τους...

ΣΧΕΤΙΚΑ

Ίσως αυτό να είναι και που τον κάνει πολύ δημοφιλή και στις γυναίκες αναγνώστριες...

Ναι, μπορεί! Αν και, ξέρεις, όλοι οι ήρωες των αστυνομικών βιβλίων που διάβαζα παλιά ήταν στο πλαίσιο αυτού του μάτσο που λες. Μιλώ για τα βιβλία των Ελρόι, Κόρμακ ΜακΚάρθι, Ρέιμοντ Τσάντλερ...

©Θανάσης Καρατζάς

Είναι και πολύ πιστός στη χαμένη του αγάπη...

Μπορεί αυτό το ρομαντικό να είναι που τον κάνει τόσο δημοφιλή στα κορίτσια. Τον προίκισα με περισσότερη γλύκα...

ΣΧΕΤΙΚΑ

ΟΚ! Αλλά για πες μου, τώρα που η ζωή του Τόμας προχωρά από υπόθεση σε υπόθεση, πώς νιώθεις απέναντί του; Είσαι ο πατέρας, ο αδελφός του, ο φίλος του, τι;

Χα! Θα προτιμούσα ο φίλος του. Ο Τόμας κάνει συνεχώς λάθη που με εντυπωσιάζουν, μα πάντα τον συγχωρώ. Βλέπεις, ξέρω κάποια πράγματα γι' αυτόν, μα όχι τόσα πολλά, πάντα με εκπλήσσει...

©Θανάσης Καρατζάς

Πόσο παρέα κάνετε καθημερινά;

Από τις 9 το πρωί έως και τις 7 κάθε απόγευμα. Κι όχι μόνο τις καθημερινές που αυτός κάνει τα δικά του κι εγώ γράφω, αλλά και τις άλλες μέρες που κάνω έρευνα. Μαζί ψάχνουμε τους δρόμους της Κοπεγχάγης, μαζί φωτογραφίζουμε όταν κάνω ρεπεράζ ή αναλύουμε από κοινού το πρωινό φως στις 6 το πρωί.

Στη «Σέχτα» τον ρίχνεις στα άδυστα μιας θρησκευτικής οργάνωσης. Γιατί διάλεξες τέτοιο θέμα;

Τον τελευταίο καιρό ενδιαφέρομαι πάρα πολύ για τους μηχανισμούς χειραγώγησης. Πώς δηλαδή κάποιοι καταφέρνουν να μαnipουλάρουν, ειδικά με τη θρησκεία, τα μυαλά και τις πράξεις ανθρώπων, κάνοντάς τους άβουλα υποκείμενα. Αυτές οι κλειστές κοινωνίες δηλαδή των αιρέσεων που υπόσχονται επί Γης Παράδεισο, αλλά περισσότερο με την απομόνωση και τον έλεγχο μοιάζει να κάνουν Κόλαση τις ζωές των πιστών τους. Αυτό με ενδιέφερε στο συγκεκριμένο βιβλίο. Η γλώσσα που χρησιμοποιούν, ο φόβος και τα άλλα μέσα που μετέρχονται για να ασκήσουν τον απόλυτο έλεγχο.

©Θανάσης Καρατζάς

Εδώ και καιρό γίνεται λόγος για σκανδιναβική «σχολή» με ειδικά χαρακτηριστικά. Θεωρείς εαυτόν «Σκανδιναβό», υπό την έννοια της λογοτεχνικής σκηνής του crime fiction;

Καταλαβαίνω τι εννοείς. Αν και θεωρώ τον εαυτό μου μισό-μισό, εντούτοις αυτό που μάλλον δείχνει να έλκει τον κόσμο είναι το κοντράστ που βγάζουμε οι προερχόμενοι από τον βορρά. Από κοινωνίες δηλαδή που μοιάζει να έχουν λυμένα τα θέματά τους με τη βία και την εγκληματικότητα. Οπότε τους φαίνεται πολύ εξωτικό να διαβάζουν «μαύρα» θέματα από τον «Παράδεισο». Αν και νομίζω πως αυτό που κάνει δημοφιλή τη σκανδιναβική αστυνομική λογοτεχνία είναι και το ταμπεραμέντο των ηρώων της. Οι ντετέκτιβ μας έχουν ανθρώπινα προβλήματα παρόμοια με των αναγνωστών. Είναι χωρισμένοι, έχουν θέμα με τα παιδιά τους, καθημερινοί άνθρωποι δηλαδή. Μαζί με το έγκλημα και τη λύση του, ο αναγνώστης παρακολουθεί και την παράλληλη δράση της ζωής με τα προβλήματά της.

Επιστρέφω στον Τόμας. Έχω μερικές απορίες, όπως τι μουσική ακούει;

Ακούει συνεχώς και το κάνω επίτηδες μιας κι έτσι, με την παραπομπή στους ήχους, το βιβλίο αποκτά μια σινεματίκ ατμόσφαιρα και ρυθμό. Dylan, Hall & Oates...

©Θανάσης Καρατζάς

Παλιοκαιρίσια πράγματα!

Δεν ήθελα να είναι τόσο in και εντός εποχής. Ήθελα να είναι χαλαρός και με ολότελα προσωπική αίσθηση του γούστου. Φορά κι ένα παλιό πέτσινο μπουφάν, γενικά δείχνει λίγο εκτός χρόνου.

Πρώτη σου φορά στην Αθήνα;

Δεύτερη! Αλλά δεν θυμάμαι τίποτα. Πριν από 25 χρόνια κατέβηκα από την Κοπεγχάγη στην Ελλάδα με οτοστόπ, για περισσότερη οικονομία. Ήθελα να πάω στα ελληνικά νησιά, αλλά δεν ήξερα πως είναι πολλά και διασκορπισμένα παντού στη θάλασσα. Έτσι κατάφερα να φτάσω στον Πειραιά, πήρα το πρώτο καράβι που έφευγε εκείνη την ώρα. Πήγα στην Κρήτη, που έμοιαζε με χώρα τόσο τεράστια που είναι. Κάθισα έναν μήνα παρ' όλα αυτά, νέος και με άπειρο χρόνο στη διάθεσή μου. Αλλά από την Αθήνα δεν θυμάμαι τίποτα, οπότε χάρη στον Ράουν να η ευκαιρία να τη μάθουμε κι εγώ κι η γυναίκα μου.